

Det er en almindelig forestilling i dansk politik, at der ikke er nogen afgørende forskel mellem højre- og venstresiden i salen, når det gælder miljøpolitikken, og den understøttes naturligvis af, at vi ofte er i stand til at lave brede løsninger, hvad jeg jo har været en systematisk fortaler for at vi skulle gøre en seriøs bestræbelse på at gøre i alle tilfælde, men debatten her af-dækker jo, at vores udgangspunkt er meget forskelligt. Er der et område i dansk politik, hvor der virkelig er forskel på højre side og venstre side, så er det miljøpolitikken; det kommer man ikke uden om. Det er ikke det samme, som at vi ikke skal samarbejde, men det kommer man ikke uden om.

For mange virksomheder er dette jo en gåde, for de er glade for de grønne regnskaber. De synes, at det var helt tosset, da man i sin tid fra borgerlig side førte nærmest et korstog mod indførelsen af grønne regnskaber, og de forstår slet ikke efterfølgende, at man nu er imod at videreudvikle succesen. Men sådan er det.

Jeg har svaret på spørgsmålet om frivillighed. Selvfølgelig vil vi lave aftaler, selvfølgelig vil vi gøre det så godt som muligt, og vi tilskynder virksomhederne til at gå længere end de minimumskrav, der er indeholdt her. Men vi skal have de fornødne hjemler, så man ved, hvad der er ret i Danmark, og hvad der ikke er ret i Danmark; vi skal have et juridisk grundlag. Det her er regnskabsaflægning, det er ikke frihåndstegning, det er regnskabsaflægning med pligter osv. Der må være det nødvendige juridiske grundlag på dette område.

Fru Bodil Thrane spurgte mig, om det er tanken, at der skal være tidsfrister for myndighedsudtalelsen om dokumenterne. Jeg kan svare bekræftende. Det er tanken, at der skal fastsættes en frist, men først efter at vi har diskuteret det med kommunerne og med Dansk Industri, vil vi fastsætte de tidsfrister.

Fru Bodil Thrane spurgte mig også: Er det meningen, at virksomheden skal have mulighed for at svare på udtalelsen fra tilsynsmyndigheden? Svaret er ja. Det skal virksomheden naturligvis. Forslaget går jo ikke ud på at styrke den centrale kontrol med virksomhederne. Formålet er faktisk at svække den centrale kontrol med virksomhederne og bringe kommunerne og amterne, som har den umiddelbare tilsynsbeføjelse, i spil over for virksomhederne.

Fru Bodil Thrane og fru Henriette Kjær og andre af de borgerlige ordførere var inde på, om man nu ikke udvidede for voldsomt. Her vil jeg

sige, at ved at tage alle IPPC-virksomheder med, dog fra regnet landbruget, kommer vi i alt op på, at der kommer 70 nye virksomheder ind under reglerne, og det synes jeg ikke er et tal, der kan virke afskrækkende.

Fru Henriette Kjær var meget vred over stort set hele forslaget. Der måtte ikke komme resumé af egenkontrollen, der måtte ikke komme krav til underleverandørerne, hvis man havde nogen, der skulle ikke være krav om, at man skulle redegøre for en miljøpolitik. Men som hr. Jørn Jespersen meget rigtigt understregede, har det jo kun betydning for de virksomheder, der faktisk har en miljøpolitik, og de er jo til gengæld glade for at fortælle omverdenen, at de har en miljøpolitik.

Der var meget lidt håb, meget lidt glæde for mig at hente i fru Henriette Kjærs indlæg; men det sluttede jo med en ejendommeligt indbydende tone, som jeg gerne vil kvittere for, idet fru Henriette Kjær sagde, at vi skal snakke meget mere om de ting, før hun kan stemme for. Jeg tror, de fleste af os kender det: Man hører et langt indlæg og siger, at nu må det da slutte med et klart nej, og så slutter det med et måske. Derfor vil jeg kvittere for nej et og tilskrive de mange negative ord nogle hensyn, som er af mere politisk karakter.

Både fru Thrane og fru Henriette Kjær, og jeg tror også hr. Fauerholdt, hr. Frangsgaard og hr. Kalnæs, var inde på, at det bliver meget dyrt. Sandheden er, at det ikke koster virksomhederne noget. Det er klart, at der kan være en måde at organisere arbejdet på, som kan koste penge, men set i forhold til de gevinster der er for de virksomheder, som virkelig går ind i arbejdet, er der tale om en stor besparelse. Hr. Due Jensen fra Grundfos – en af dem, som har modtaget revisorernes pris for gode, grønne regnskaber, som jeg selv overrakte ham sidste år – har sagt: Ja, ud over at det her jo er et stort miljømæssigt fremskridt, skal man jo ikke være blind for, at vi kan spare masser af penge i kraft heraf, og vi var ikke kommet i gang, hvis man ikke havde lavet dette her.

Jeg tror, det var hr. Ole M. Nielsen, der sagde: Vi må indrømme, selv om vi ikke kan lide det, at en gang imellem er det nødvendigt at få pisk for at gøre noget, og så finder man bagefter ud af, at det er en god ting. Det er jo også sådan, det er gået.

Nu skal vi altså udvikle det mere positivt. Jeg er meget villig til at diskutere, hvem der skal være med i dialogforum, og jeg synes, at nogle